

De erroribus circa preceptū

qua sunt evidētia docē ad deum esse. Et hoc propter errores phoyz et aliorum/sicut in proposito de preceptis moralibus que licet sint evidētia bene dispositis in iudicio rationis/tamē ex suetudine guersa et aliunde/multi pertingunt errores/ ut stoyci dixerunt esse opus maxime virtutis se interficere/ et in quibusdam regionibz dicunt esse religiosum occidere parentes senes et ceteros.

Item de multitudine errorum de furtis rapinis/de adulterijs in quibz errant homines/nisi per legem diuinā doceantur/exemplū possit poni in casu nostro presenti et cetero. Nota tamen quod ad assentiendū catholice/cuius cūqz veritati quātūqz sciat per experientiaz vel demonstrationē/requirifides infusa/que monstrat et ostendit rationem obiecta lem credendi/ istam qd̄ deus talem veritatē tradidit aut iussit per se immediate vel per ecclesiam aut scripturam sacram. Nota qd̄ modo nulla est noua heresis/ et qd̄ determinatio pape non est nisi declaratio vel adiectione pene. Nota ockam libro scđo prime p̄tis per totum. Nota quid est explicite de fide/ illō scđ quid vere et clare sequitur ex his quesunt pure de fide et explicite continetur in scriptura. Unde qd̄ p̄pus habuit nesciūs non explicite sub hac forma. Similiter qd̄ non omnis mulier habens capillos rufos non potest interfici a quocunqz/ sed sequitur evidenter ex scriptura. Nota qd̄ nulla est querela dñi p̄p̄alii quin possit ad conciliuz deduci generale terminandas/ si reducatur ad licitum et illicitum/iuxta cōsiderationem ultimam illius sermonis/p̄ sperum iter, et cetero. Deinde notandum est qd̄ in hoc actu plurime rationes sunt inducēt et ad declarationem secunde partis. Sed qm̄ alibi sunt tā epilogando et laciori sermone deducēt/istic committuntur. Tandem reuolando ad principiuz recitabatur quemadmodum festus ad paulum se defēdentem/dixit insanis paule/ multe te littere ad insaniam cōvertunt. Non insanio respondit paulus optime feste/sed veritatis. et sobrietatis verba eloquens. De hinc cōuersus ad agrippam credis inquit. Rex a grappa/prophetis/ scio qd̄ credis. Sic longe amplius habeo fas dicere vnicuique vīm. O reuerendissimi patres et domini ac doctores omni sapientia et doctrina plenissimi qd̄ creditis prophetis. Illi autē testimonium dant de decem p̄ceptis/ et de sequelis eorum

qd̄ diuina veritate fundata sunt et ad credendum, licet intelligatur im̄posita. Gratias igitur agēs qd̄ patienter et obsecratio facta erat/me audistis. Sit exoro merces vestra deus/quia quid tribuam non habeo. Crede ut facitis veritati/ et tempore liberauit vos/ et in eterna tabernacula sua luce produceret. Prestante eo per quē veritas et gratia facta est Iesu christo qui est deus benedictus in secula. Amen. Finis;

Alius sermo eiusdem

Contra assertōnes magistri Johānis parvi circa p̄ceptum. Non occides.

Oportet hereses esse sicut dicit apostolus. i. corinth. xi. vi. qui probati sunt manifesti fiant in vobis. probati inquam per fidem in intellectu/per caritatem in affectu/per exercitacionem in effectu. Prudentia numeris diuine sapientie/que attingit a fine usq; ad finē fortiter/suauiterqz disponit oīa. sapie. iij. non sineret mala fieri. teste aug. si non posset sciret et veller inde bona elicere/disponens finem amoris queri ad finē finis boni atqz gloriōsi/ quod vidit aplūs dum ait. Scimus quoniam diligentibz dei omnia cooperantur in bonū. Et sic omnia inquit Swido kartusiē ut etiā aliena mala immo et propria dum ex peccato consurgit quis humilior. Sic autē hic ex heresibus hoc salubre quatenus sicut corde creditur ad iusticiam/sita fiat ore confessio ad salutē. ad Ro. x. profiendo scđ fidem suam extrinsecus/ quod cadit sub precepto obligante ad semper nō pro semper/nisi casibus certis/ qui possunt ad presens quattuor nominari. Unus est coram infidelibus et tyrannis/ si cui tempore martirū. Alter coram perfidis hereticis ut tempore doctorum. Tertius ad testificandū vel respondendū sicut fit coram iudicibus. Quartus doctrinaliter et iudicialiter erudiendū sicut fit a prelatis et doctribus. In casu primo exercetur patientia ut hymnus loquitur. In secundo sapientia et plerumqz constantia/iuxta dictum augustini. In tertio meritum acquiritur/ ut dum petrus respondit/ tu es christus filius dei viui/dicit glosa qd̄ fuit hoc ad meritum. In quarto doctrinale et pastorale officium exercetur. Jo. x. et Mathei. ultimo et Malachie. ii. et petri iij. et cetero. Ex qua distinctione protinus elicetur/ qd̄ quia professio

Non occides

13

fidei fit extrinsecus ad salutem nedum ore sed etiam gestu vel opere ut assistendo consentibus vel docentibz veritatē. Illi patres reuerēdissimi et ceteri qui pridie remāserunt cum alijs assistentibz quicqz nunc remanent vel assistunt collaudandi sunt tātē beati qui audiunt verbum dei sit eorum merces copiosa dēns quia quid retribuaz non habeo. Qui ex deo est inquit xp̄s v̄ba dei audit. Timendum est quod sequitur refūgiētibz p̄terea non auditis quia ex deo non estis Sed reproto. Cohortor autem per illud apli in ep̄la dominice currentis originaliter ad ep̄be. ii. Nolite fieri imprudentes sed intelligentes que sit voluntas dei ut dicamus ei fiat voluntas tua sicut in celo et in terra quod v̄tigz prohibet fieri triplet sapientia terrena animalis dia bolica. Elicitur preterea q̄ si quis voluerit testimonium sue fidei palam dicere q̄s quis ille fuerit presertim eruditus audientia sibi publica dari debet meretur insuper dum refugit esse doctor nocturnus et in angulis aliter q̄s nicodemus qui venit ad deum nocte. Trepidos nēpe et obscuros sue fidei professores arguit xp̄s dicens que in tenebris audistis predicate super tecta qz qui me erubuerit Luc. ix. et sermones meos et filius hominis erubescet eum coram angelis dei. Itaqz sit fides vniuersitatis in ore sit in oculis sit in fronte. Ex quibz ita prelocutis protinus eliceretur veritas duplicitis vltime partis nostre conclusiois qdrimembri alias posite que talis est.

Audem assertiones cum suis reprobationibus iudicialiter nunciate spectant ad fidem etiam explicite. Et sunt prout in secula continetur rationabiliter qualificate. Potuerunt insuper per doctores et ordinarios locorum doctrinaliter ac iudicialiter condemnari. Sunt deniqz per hoc crucis concilium vel per sedem apostolicam o ne cessitate salutis reprobande et hoc vere vel interpretative. Ad elucidatōez ponebatur casus longus dans intellectum de a et b vasallis Regis. Additus est casus brevis iste quilibet tyrannus et p̄posite sunt q̄ tuor conclusiones r̄sumēt per conclusio nem hanc quadrimebrem tam firmiter in sermone q̄s certitudinaliter apud me est in corde quia quod scimus loquimur credi propter quod locutus sum. Nam et ubi intenderis ait iulus cesar ingenius valet.

Nemo autē facere metuit fm vegetū quod optime didicisse cognoscit. Vis bene loq dixit socrates nil loquere nisi quod bñ dīc diceris.

Et quidē prima pars cōclusionis sufficienter probata ex pluribz for te verbis q̄s necesse fuit eruditis in theolo gicis sermonibz sed fortassis non pluribz quā oportuerat pro nō eruditis. Itaqz des ducta est hec pars ex q̄druplici radice. Ex fidei descriptione que est habitus certus et verus per auditum verbi dei acquisitus. Ro. 13 et Heb. ix. Cuius fidei obiectum est propositio credenda vel collectio pluriū a omnī credendorū sicut accipit athana sius in hoc simbolo. Quicqz vult et. Als fidei acceptio reatio nisi pro quanto fides infusa requiritur ad credendū catholice. Dehinc scripture sacre testificatio ne quoniā omnia in sacris scripturis biblie contenta formaliter vel finaliter et in eff ectum. Et per cōsequens decem precepta sunt de fide quoniā cū opposita assertōe p̄tinaci non stat fides vnde gratianus ius naturale est quod in lege et in euangelio cōtinetur quo quisqz inbetur facere quod sibi vult fieri et phibetur inferre qd̄ sibi nos lit fieri. Dehinc ex ecclesie obseruatione que damnat ut heres nedū illa que p̄trariantur articulis speculatiuis nostre fidei et ista deus est verū etiam p̄trariantur principiis et dictaminibz practicis ut q̄ de⁹ est diligendus sup omnia et proximus sic nos In quibus duobus tota lex pendet et prophete que v̄tigz lex est fides nostra vel d̄ fide. Unde in scripturis sacris augustinus teste quicquid alibi notiz est dānatur. Deniqz et heresis descriptione quā Hieronim⁹ dicit esse dogma falsum fidei orthodoxe contrarium. Et illic habita est distinc̄cio q̄ quedā sunt pure de fide sub quadruplici gradu quedam pertinent ad fidem et opposita sapientia heresim quedam sūt im pertinentia quia non appetit quod repugnat vel sequantur ad fidem. Inferebas tur hoc corollarium q̄ hec p̄sequentia im possibilis est et hereticalis decem precepta legis sunt evidētia in lumine naturali ergo non spectant ad articulos fidei nec ex eis deducuntur. Exhinc rationabiliter mos tus fuit reuerendissimus magister petrus de versa exhibere scedula quam tradidit alij vero dicūt volūt quibusdā bereticare/

F 3

De erroribus circa preceptū

Provideat ne ex errorib⁹ se innoluat r̄c.
Acterum p scđe partis deductione
sunt inducēt contra primā assertio-
nem licitū est vnicuiq; r̄c. Ratōes
in triplici, quaternario r̄c. Fundat⁹ prima
sup hui⁹ aduerbi⁹ sanguis. Maxime iam p/
sertim iaz specialiter gallici me sinernit qz
p̄supponit veritatē illius qd̄ p̄cedit. Altera
sug hoc cōplexo absq; mandato quoq;
qz vel p̄cepto deducendo ad contradictionē/
quia lex dei mandatū est r̄c. Tertia sup in-
tellectu plāno ac resoluto hui⁹ p̄cepti Non
occides sc̄z hominē p̄pria voluntate. Sed
vel inbente deo p̄ revelationē vel p̄ publi-
ce administrationis admissionē. **Dath. xxv**
et. xxvi. Omnes qui gladiū acceperint r̄c.
Blosa p̄pria auctoritate r̄c. Unde le⁹ occi-
dit et nō homo. **Hibi vindictā r̄c.** Quar-
ta sup defectu iurisdictionis v̄l iudicariē
potestatis in occidente tyrānū sicut ponit
assertio. **Quis es qui iudicas alienum ser-**
uum r̄c. Ad Ro. ii. Fundatur prima ra-
tio scđi quaternarij sup dēnātione triū ar-
ticuloꝝ hūſꝝ et wicleff de p̄dicantib⁹ absq;
missione de popularib⁹ corrigentib⁹ ad li-
bitum dños et dñis bona ecclesiasticarum
rapientib⁹ r̄c. quoniā occisor in casu asser-
tionis et peius facit quā in his casib⁹ tribu-
fiat. Fundat⁹ altera sup omni policiā ve-
ra vel p̄tenſa/ ut pueroz sub magistro/ et in-
ter se ut latronum vel paganorum/ imo ut
demonuz pro statu presenti. **Dath. xx.** ut
omniū bonorum quib⁹ omnia ordinate fi-
unt. Est aut̄ ordo parium dispariūq; reruz
vnicuiq; ins suum tribuens in qua non
vſurpans. Tertia super cōpatione tyrānū
dis ad heresim et alia vicia deteriora prope
que nō veniunt homines passim occiden-
di et quomodolibet et absq; mādato. Quar-
ta et octaua in ordine super cōpatione non
habentis auctoritatē iudicariā ad haben-
tem/ sicut est rex/ qui quidez rex non possit
sine uris ordine non moniti non vocatuꝝ
non coniunctū interficere/ quātominus er-
go censendus est dare auctoritatē impli-
citam vel interpretatiām alteri cui nō man-
datum est/ imo legibus regis prohibitum.
Pro his loquitur festus **Act. xxv.** Et nico-
demus. xvij. et in lege. Quod iustum est iu-
ste exequaris. Demū prima ratio terciū
quaternarij fundat⁹ super multiplici no-
torietate iuris aut faci⁹ que requirebatur
pro qualibet circūstantia seu clausula bu-

ius assertionis/ ut q̄ notarium esset talem
machinari r̄c. quoniā ex incertis nullo pa-
cto potest certa mors inferri. Et si non pos-
test quis occidi ad testimoniuꝝ vnius quā-
tominus nulli⁹. Altera qd̄ hec assertio quā
tūcūq; circūstantionata nō potest habere
veritatē de priuata p̄sona extra casum di-
uine revelationis notorie/ vel casum ineui-
tabilis necessitatis sicut ex rationib⁹ aduer-
sariorū quas quidē pridē vidimus sa-
tis constat. Nec tamen casus iste necessita-
tis semper excusat. Fūdabatur vnde cima
ratio exaggerando qd̄ hec assertio se pre iu-
dicialem ostendit ad omne genus hominum
actiue et passiue licet cōtracie ponit videat.
Extendit se ad papā/ ad ep̄os/ ad abbates
ad principes/ ad patres/ ad maritos/ ad sa-
cerdotes/ clericos/ populares/ et ad omnes
in cōmuni/ pater p̄sideranti qz cuilibet tas-
li dici potest. Tu es tyrānus vel machina-
baris in mortē dñi tui. Postremo p̄ quar-
ta ratione. xij. in ordine et ultima/ siebat epi-
logus sic arguendo. Contradicitoria hui⁹
assertionis que est p̄icularis vel singula-
ris negativa est vera et katholica/ igif ista ē
falsa et nō catholica et vñter heretica/ qd̄ res
net p̄ legē contradictione/ et p̄ dicta aristoteli et
dioni. qd̄ verū et bonū sunt ex omnib⁹ cir-
cūstantijs/ falsum aut̄ et malū ex vnicā/ aīns
est manifestū in multis casib⁹/ ut dum occi-
dens nō habebit sufficientē notorietatē ut
procedat ad certā mortē nō moniti nō con-
victi r̄c. vel dñi potest seruare iuramentū fide-
litatis/ vel est sacerdos. Et p̄uideri p̄t res
gi p̄ alterū vel alio mō r̄c. Exclamabit hic
aliquis et dicet ponim⁹ casum necessitatis
extreme. ponim⁹ qd̄ oia sunt notoria q̄ pre-
ponuntur. **Rūsio.** Quod hic non inuestigo
qd̄ alij dicāt. sed quid ponit assertio/ et in q̄
bus termis se regulat. Replicabit alterdi-
cens trūcata est assertio. **Rūsio** qz nec hoc
pronūc inquiris qz nō desint testes hic
etia p̄ntes omni exceptione maiores qz n̄is
bil trūcātū est r̄c. Supsūr auctoritates sā-
ctoz. supēst multitudō exēploꝝ et historia
rū. Sed interim discurrat⁹ p̄ alias octo
assertōes et ad hec inducēda postmodū. po-
nit itaq; scđa assertio sic/ leges naturalē mo-
ralis et diuina auctoritas vñiūq; subdi-
tū de occidēdo vel occidi faciēdo dicūl yra-
nū/dānat ut erronea in fide ac morib⁹ et les-
gib⁹ naturali morali et diuine iniuriosa.
Deducit̄ hec dēnātō ex radice qd̄truplici

imo qd est insan a et sacrilega. Prima qd leges diuinae naturalis et humanae prohibet explicite et expesse qd nemo accipiat sibi honorem in iudicariam vel dñandi ius in iurisdictionem sed qui vocat sicut aaron patet in epistola ad hebreos. Non igit auctoritatem non vocatum alioquin sed supra lex scz dissensionis deus in quo esset. Est et pira aplm. Nec daret vnicuiq qd falsum est et sic esset summa puerio modi speciei et ordinis dicat lex iudicioz vigor iuris publici tutela in medio constituta est ne quis de aliquo quoniam sceleribz implicito assumere valeat vltionem. Hec est etia lex puerorum. Flota de bruto cur filium occidit. Qui inciso principie inquit lex bellum gerit reus est lese maiestatis. Altera radix est quoniam leges diuinae naturalis et humanae prohibent ne id sit erga alterum pars iudex et testis quod soli deo proprium videat. Unde duz ex officio procedit index contra errores qui sunt sicut leges lese maiestatis pars rea constitutis promouentes vel instigans tenens locuz partis accusantis propere reprobari non potest sua iudicis in causa appellationis vel aliter ipo non vocato vel auditio. Amplius tertia radix est quod sunt leges diuinam naturalem et humanam. Nemo debet ex incertis causis et conjecturis vel ex eis que secrete geruntur sicut sunt machinationes et cogitationes cordis publice puniri possunt ad mortem quod cogitationis pena nemo mereatur quo ad forum scz presentis vite secus quo ad forum processio. Nemo inquit lex ad testimonium viuis morietur. Denique quarta radix est quod nemo vellet quod a non iudice suo damnaret ad mortem possit non vocari non auditus non monitus. Lex autem naturalis dicta est et sumpta Dath. ii. Omnia quecumque vultis ut faciant vobis homines et vos eadem facite illis. vultis glosa velle debetis. Procedamus ad reprobationem tertie simul et quarte assertionum quod non ex sunt et sic habent licitum est vnicuique subdito honorabile et meritorum et ceterum. Et dicunt in sua quod quilibet tyrannus potest et debet occidi a quo cumque vult et per insidias et quomodo hoc est propria mors qua debent mori occidere scz ita eos. Assumitur pro reprobatione quadrupliciter fundamentum primum sumitur ex causa condendi decretalem illam in concilio lugdunensi. li. vi. pro humani quarum prima est ne quis christianus subito et impulsive moriat in periculum damnationis eterne quod ibi dicitur

horrenda inhumanitas detestanda sensus. Altera quoniam omnis potestas tribuit a domino ad iusticiam rectius iudicium exercendum. Tertia quoniam hoc in christianitatis obprobriu exire. Alterum fundamentum ex reprobatione insidiarum dum frater per mediaciam aut giuria aut per finem illicitum sicut notat thomas scda scde. q. de insidiis. unde lex dicit hominem homini insidiari nefas est. Et exponi. Si quis per industriam et per insidias occiderit proximum suum euellen eum ab altari meo ut moriatur. Constat autem quod in insidiis de quibus fit hic mentio concurrunt frequenter hec tria mendacium per iurium ac finis. s. subita mors et viles alterius cui fides data erat. unde et si quedam possunt esse insidie iuste non tamen iste a tentis mediis et fine et non diffidatorem. Sumitur aliud fundamentum ex dictis sanctorum reprobantibus in Judith hier. et similibus mediaciam et fictiones falsas licet in eis collaudetur zelus ad cultum dei et saluationem populi et oppositum sentire hereticum est ut deducit augustinus ad premium et ceterum. Denique pro quarto fundamento sumitur descriptione tyranni data ab assertione. Tyrannus est qui in republica non iure principatur vel principari conatur. Constat enim ius regale venerabilem. Egidius de roma in suo de regimine principum et experientia loquitur quod vir est aliquis dominus qui non tyrannus in aliquo iure vel interpretatione iudicetur. Et ita debet actus et passus viriliter et insidiosus per subditos interfici. Quins falsitatem deducit oret sine super quinto politicorum ubi aristotiles dicit quod boni non faciunt seditionem.

Veniamus consequenter ad quintam sextam septimam simul assertiones quae dicunt reges debere amare remunerare et glorificare tales mortem et ceterum. De tres simul ex inconvenienti quadruplici reprobantur. Primo quidem quia rex teneretur amare remunerare et glorificare peccata qui ideo positus est in vindictam malefactorum. Non enim sine causa gladium portat sicut dicit apostolus. Unde et si possit ad tempore dissimulare vindictam sicut fecit dauid de Joab. Non tamen potest absolute remittere culpas per semper in non penitente sed per semper iustificare peccatum et in eo preuenire in scandalum subditorum que iustificatio nec in chaym nec

S

f. 4

De erroribus circa preceptū

in anthiocho sceleratissimo/ neq; in **Juda** pido inuenta est/ quia dixerunt peccauit.
Amplius scđo quia rex p̄ has assertiones deducitur nedū ad peccatum mortale omittendū/ sed ad heresim diuinum dicitur qđ tene tur tanq; licite laudabile et meritorium amare remunerare et laudare id qđ dese iniquum est. Et quia dicente sapiente. Qualis est rector ciuitatis tales et habitates in ea/ et claudianus ait. Regis ad exemplum totus op̄onitur orbis/ sequeretur hereticatio omnium fere subditorum. Attendant hic omnes p̄ servitum domini commissarij/ qualiter hec materia tangit plures et magnos imo maximos quia regem cuz toto clero suo/ quib; impunitur nedū heresis sed qđ sunt heretici/ dū eoz s̄nia pronō catholica reprobaſ/ qđ determinare falsaz doctrinā pro vera nequit fieri sine p̄tinacia/ vt deducit okam quarto prime. Rursus tertio includit hic blasphemia cōp̄atio de michaelē et phinees/ quasi michael occiderit luciferū sine mādato dei et p̄cepto quoq; **S**imiliter et phinees ip̄z zambri quoꝝ pater oppositum tam exroe quā exep̄la iude de michaelē/ qui nō est aū sus inferre blasphemiam r̄t. et de phinees **Numeri. xxv.** Unde si phinees occidisset licite sine mādato adulterū vel ydolatriam zambri/ cur nō similiter tūc et nūc alter idē posset. Sic argueret de moys respectu liti gantius. Deniq; notaſ vt ex assertione ter tia/ sicut etiā res se habet/ qđ hec p̄tisfera doctrina multiplicata est p̄ pplos et regna sub eplis et p̄positionib; has assertiones cōtinentib;. Deducamus p̄terea falsitatem octauae assertionis ad intellectū ponentis/ quoniaz si liceat ynicuiq; iudicare de lege diuina/ vt de ista. Non occides/ et eam int̄p̄ari fm ep̄keyam suā et p̄scia et relinquo do planū rotundū ac solidū sensum positū per doctores sanctos ep̄ick et p̄scia quilibz; poterit scripturā intelligere sacra; aliter qđ spūssance efflagiter/ qđ est heres fm descri ptionē hieronimi. Et he incōuenientē p̄se quātūt. Primo qđ poterit quilibet interpt̄ari p̄ceptū illud. Non furaberis. Sicut i uentus est vñ dogmatizans qđ p̄ nutritōne pueri bone indolis ad eruditōz theologie vel utilitatē reipublice/ poterit rapi pecunia a diuite; alij qđ licebat emittere yslaram p̄ subleuatōe pauper. Alij qđ symos niā p̄ necessitate ecclie. Alij qđ rapinā pro fundandis ecclieis vel hospitalib; nemo

T

aspiciēs ad malū r̄t. Amplius scđo idem arguit de hoc p̄cepto. Nō mechaberis. qđ dis ceret aliquis rex vel p̄potēs/ sterilis ē ypo mea/ recipiā alteram ne successione defrauder heredis. Alter idē faciet p̄ multiplicazione plis ad cultū dei. Rursus tertio p̄tin git hoc idē circa p̄ceptū hoc. Nō mentieris. Dentiar inquit aliquis vt saluē p̄mūz vel meipm a morte seu dāno seu vitupio. Dentiar ad salutē alioꝝ corpalem vel sp̄itualem. Dentiar vt licenti p̄dant impij tyrāni vel heretici/ imo et confessionē reuelabo ne pdant reliqui. Postremo licebit etiam sic parentes occidere in senectute ne láguēt diutius sic occidere seipm ad evitatio nem indigentia seruitutis vel stupri v̄l cō tumelia dei/ sic fuerit temp⁹ dum omnis q̄ interficiebat xp̄ianos arbitrabat se obsequium p̄stare deo. Jo. xvi. r̄t. Adverritis at qđ late pateat hec ruina/ si cuilibet non fm legē viuere sed de lege iudicare licuerit/ cōtra illud decretū vulgatū. Eius est interpre tari cui est condere legē et illud aug. de ve ra religiōe dis. iiii. c. In ipis t̄p̄lib; legib; vbi dicit qđ dū institute sunt leges nō licebit etiā iudici de eis iudicare sed fm ipas/ vñ fatemur sensu legis nō verba faceresē sum l̄ralē/ sed de sensu p̄tī diffiniūt nō q̄li bet p̄ seip̄o. Deniq; cum ex solo sensu l̄rali scripture sumiē efficax argumentū solidū/ si l̄ralis sensus scripture in aliquo falsus di cereſ r̄t. Tandem reprobet assertio. ip̄. qđ scedula min⁹ dānata ē rigide i casu societas iuramenti heretica ē/ sacrilega ē/ p̄nicio sissima ē. Primo quidē qđ piuriū fm gen⁹ suū si thome credit graui⁹ est homicidio/ qm̄ est imediaci⁹ tra deū et tra p̄ceptum prime tabule. Cedit insup in subversionē graviorē totū reipublice dū vinculū a qđ est iuramentiū rūpif et dissoluit. vñ iuramen tu est ois p̄trouersie finis fm aplm. Porro si p̄det de oēs qđ loquūt̄ mēdaciū/ ita qđ nulla adiectōe p̄t̄ licitiū fieri/ qđ de p̄iuno cēlebim⁹ iudicadū. Neget r̄o aug. et qđ mēdaciū nō recipit p̄p̄satōe/ vt fieri licitum possit. Rursus exēplis sacre scripture doce mur. iiii. regū et palipo. i fine qđ sedecbias cū toto pplo iudeoꝝ p̄emp̄ē qđ n̄ tenuerit pactū cū idolatra nabuc. seduct⁹ p̄ lacero dores dñtes qđ cū ydolatre p̄fido et tyranō fed⁹ initū non tenebat ex quo erat sine fide. Exemplū aliud est de symeon et leui quib; iam maledixit pater quia fregerat pacū cū

sichimitis initum: **E**xemplū aliud apud gētiles de regulo et fabricio ac multis similibus ḥ quibus loquit̄. **C**icerō, iij. de offī. **F**loretur quid recitet tempe hannibalī de duob̄ remissis p̄ romanos. **E**xemplū de p̄ fidia carthaginē. que subuerit eos/ qui bus dictum est p̄ quos d̄ens iurabit et ybi. **E**xemplū de fide militū de fide mercatorū de fide iohānis regis francie/ et aliorū cotti die sine numero/ p̄stat seruasse et hodie seruare cōfederationes et vtra iuramēta. **A**ledū in p̄iudiciū t̄pale sui vel suoꝝ/ sed etiā in p̄iudiciū vite xp̄rie/ qđ est vltimū p̄iudicioꝝ tempalii. **N**ota de lūbardiſ. **N**ota ḥ lothringis q̄ reducerent captiuū a suis si fu gerēt. **D**eniqꝝ queritur si cōfederatus de q̄ loquitur hec nona assertio/poterat seruare iuramentū suū non occidēdo vel occidi faciendo tyrānū illuz cū quo iuramentū et fēdus habebat/ t̄si sic/tenebaſ illud obseruare/ cum non cederet in p̄iudiciū anime sue vel salutis eterne. **S**i vero nō potuerit obseruare cōsequetur. **P**rimo qđ tenebat de necessitate salutis tyrānum illū sibi cōfederatū vel occidere vel occidi facere/ qđ imp̄ batum est prius/ qz non erat iudex eius ut supponitur/ et qz iudex etiā obseruare fidei hosti debet. **S**equit̄ p̄terea qđ talis p̄sentiens illum esse tyrānum/ dignuz morte cui nec seruanda fides erat fm̄ euꝝ/ iurauit in mendacio/ et in dolo malo. **U**nde littoralis intellectus planus et grossus ap̄d omnes istius p̄cepti. **N**on piurabis. q̄ est omne iuramentū deliberate elicere factū/ tenendum est etiā vſq; ad p̄iudiciū mortis temporalis/ qm̄ plus tenetur obseruare fidei suaz que est quedā integritas et virginitas anime qz corpus xp̄rium vel alienū/ et ordo rectus caritatis. **P**romiseram̄ inducere rationes cū auctoritatib; et historijs/ sumabimus illas/ plures itaqz cōntinentur secunda secūde. q. v. t. q. viij in aug. et hiero. **P**lures in summa confessorū sup bis vocaſ bulis bellū/homicidiū/infidie/periurium **S**anctus thomas ad idem scđa scđe questioni. Ixij. m̄l̄tis articulis et questione de insidijs/ et questione de iuramento. Item questione penultima secundi. Item libro primo capitulo. viij de regimine principiū ad regem cypri/determinans hanc questionem ex intentione/fundans se in hac auctoritate petri. **S**erui subditū estote in omnissimō dominis nō tantū bonis et mo-

destis sed etiam discolis. **E**xemplificat de multis romanorū impatoribus sub quibus xp̄iani passi fuerunt sponte/ licet eos potuerint occidisse/ vt pater de sacra legione thebeorum. **S**arreburien, insuper qui ab alijs disto: tevel truncate allegatur facit p̄dictis. libro tertio caplo. xvi. **U**bi dicit q̄ tyrannus est qui vult contra leges domini nari. **E**t libro viij. caplo. xiv. tradit q̄ nullus quantumcumq; tyrannus etiā notorius et intolerabilis interficiendus est contra iureiurandum/ neq; p̄ venenuz. **E**xemplificat de dauid respectu saul. **E**t tandem dat consilium simile sancto thome. **S**ed addi potest q̄ p̄ generale conciliū possunt tyranni iudicari vel deprimi non xp̄ria presumptione. **E**t ad idem alexander de has lis diffuse tertia presumme super hoc p̄ce pro. **N**on occides. **A**d idez ang. libro de libe rolarbitrio. et secunda cōtra faustū. **A**d idem libro de vitijs tractatu de ira capitū. xij. **A**d idez leges ciuiles. **E**xempla sūt in scriptura de chayn sceleratissimo de q̄ non licuit alteri vt interficeret eum. Item de indeis qui licet xp̄m reputarent tyrānum pessimum/ noluerunt tamē interficere p̄pria auctoritate. **L**oncludamus tamen ex istis omnibus veritatē scđe partis conclusionis nostre principalis/ scđ qđ bene uem assertiones/rationabiliter et catolice put in scedula cōtinet repbate sunt et qualificate/ imo profiteor cuꝝ reuerendissimo patre domio cardinali cameracē. et firmisime teneo et nullatenus dubito/ quod hec doctrina est heretica etē, et damnata p̄ hoc cōciliū in ista. **Q**uilibz tyrān? etē. **N**ec sup hoc opt̄ me. **J**udicio cōciliū tāqz sim dubius submittere/ qz crederem me peccare faciendo de fide certissima/ rē incertā. **H**abēt ecce criminatores qđ intendūt/ me p̄fiten tē qđ opponūt etē. **E**licit ex his qđ nullus a p̄missione circa materiā fidei/ repellendus ē tāqz suspect/ si dixerit hāc eē fidei suā/ quē admodū fecit idez. **R**eueredissim⁹ p̄ dñs Lardi. **L**āmera. p̄ceptor me⁹ clarissim⁹ ad requestā. **S**erenissimi regis romanorum. **S**icut p̄fulgidū dec⁹ canonistarꝝ et flos grātissimus dñs Cardinalis floren. **L**ōfestiz vt alias me p̄sente legit has assertōnes ad miratus. **E**t potuerunt inquit in romere defensores quin morū fuerint aliqui contra dictores/ adeo sibi manifestus error videbatur. **S**equitur tandem Jurament⁹

De erroribus contra preceptū

tum fuisse licitum de repugnando talibus
erroribus. Tertia pars cōclusionis p̄i
cipalis.

Demonstratis itaq̄ duabus primis
partib⁹ nostre conclusionis ita ut
non sit relictus dubitationis scrupu-
lus/apud illos qui nolunt fieri impru-
dentes/sed intelligentes que sit voluntas
dei. Nam ⁊ ratio evidens ⁊ autoritas con-
vincens. et hoc sacrum concilium deter-
minans multipliciter hoc credere tradunt
et impellunt tē. Expediamus nos brevio-
ri sermone de partib⁹ reliquis duab⁹. Dis-
cit tertia pars q̄ he nouem assertiones po-
tuerunt p̄ doctores ⁊ ordinarios locorum
doctrinaliter ac iudicialiter condemnari.
Stabiliamus hoc quadruplicet. Pri-
mitus in iure diuinispectat itaq̄ ad prela-
tos etiam inferiores pascere gregem pabu-
lo doctrine **Io. x.** Bonus pastor tē. ⁊ Da
ther ultimo docete omnes gentes tē. **Isaie**
lviii. clama ne cesses. **Hieremie. xxiiij.** ve pa-
storibus tē. **Eze. xxxiiij.** ve pastoribus isti.
Et. xxiiij. si speculator vidit tē. Et si le eius
dem tertio **Si dicete me ad ipm.** **Tren. ii.**
aphe tui viderunt tē. **Deut. viij. 2. xvi. 10.**
tra hereticos prima ad thim. viij. ad **Litu**
iiij. ad Halatas. iiij. v. 2. vi. Item actiū. cc. ac-
cedite vobis ⁊ vniuerso gregi tē. Ex quib⁹
omnib⁹ fundatū est in scriptura sacra qđ
doctores ⁊ prelati possunt ⁊ debent popu-
lum subditum in doctrina sana pascere et
ne errant prouidere. Stabiliamus scđo p̄
tem eādem ex iure naturali ⁊ positivo. Et
naturali quidem quo pater debet erudire
filios/sapiens insipientes docere/videns
cecosducere. Caput in mēbra influere se-
sum ⁊ ita de reliquis similitudinib⁹ natu-
ralibus. Ex positivis vero iurib⁹ iudicāt.
extra de hereticis ca. ad abolendas ⁊ ca. ex
comunicamus. ⁊ ca. sicut. ⁊ extra de symo-
nia licet hely. et. lxxiij. dis. c. nil illo pasto-
re tē. Stabiliamus tertio partem hanc et
approbatione hui⁹ sacri concilij p̄ practicā
eius. Collaudant enī condemnationes fa-
cas contra errores ryckleff/ p̄ vniuersita-
tes oxoniē ⁊ pragē. ⁊ p̄ ordinarios eorū
dem locop̄/quas velut temerarias ⁊ iniq̄s
reprobare debuerat si nequaq̄ eū condem-
natio talis licuisset. Inducerent̄ silia plu-
ra de priorib⁹ concilij tam generalibus qđ
provincialibus/etiam ante nicenū concil-
ium tē. Stabiliamus deniq̄ quarto par-

tem eandem ex p̄suētudine landabili in di-
uersis diocesib⁹ p̄sertim in parib⁹. Illic enī
dānati sunt articuli ⁊ dānante quotidie per
doctores sacre scripture ⁊ p̄ ep̄os ⁊ iurant
baccalaurei priusq̄ legant sentētias ⁊ ma-
nu cācellarij par⁹. q̄ si quid audierint dici i
fauore articuloꝝ par⁹ p̄dēnatō ⁊ reuelat⁹
bunt infra octo dies ep̄o vel cācellario par⁹
qui erūt pro tpe. Scriptit ad hoc idē sacre
theologie facultas in par⁹. vniuersitate in
tractatu quē misit ad clementē septimū sol-
uens rationes vel allegatōes in oppositū
sūptas ex iurib⁹ male itellectis. **Cui⁹** facul-
tatis autoritas maior est in bac pte/quam
vnius glosator⁹ ⁊ q̄ de cōcēta sūt dicta docto-
rū sanctor⁹ theologor⁹/que meli⁹ intelligi
p̄nt a theologis qđ solis iuristis sicut archi-
recta iudicat de ceteris. Concedim⁹ tñ q̄
nulli inferiores ad papā vel ad generale cō-
ciliū faciunt determinationes in fide que li-
gent generalit omnes xpianos vt p̄cise sūt
taliū/p̄terea dicunt̄ inferiores p̄lati causas
fidei magis ventilare qđ termiare ⁊ q̄ reser-
uat autoritas supiori qui p̄tātem b̄ vlem
diffiniēdi ⁊ obligādi. Nō si dicat q̄ plati
ti inferiores ⁊ inq̄sidores qñq̄ sunt ignari
sacraꝝ l̄raz⁹/sicut arguit occam/ plane ita
fuerūt qñq̄ sumi pontifices/p̄terea conce-
dim⁹ platos inferiores nō debere q̄stiones
fidei iudicialiter decidere/nisi p̄ currentibus
istis causis. Prima q̄ scandalū fuit ortu
ex aliquib⁹ assertionib⁹ in sua diocesi/q̄ d-
bis q̄ foris sūt nibil ad eos nisi forte req̄si-
ti sint in fidei subsidiū. Scđa q̄ assertōes
tales sunt q̄ sine piculo nō p̄nt diu admitti
vt tolerari nec eoꝝ falsitas ignorari seu du-
bitari. Tertio dū habet sufficiēs copia do-
ctoꝝ in sacrī l̄ris ⁊ hoīm sciētū discernē-
re si tales assertōes sunt explicite p̄tra fidē
⁊ p̄ sacrā scripturā reprobate in sīnī vel ef-
fectu. Possunt itaq̄ imo ⁊ dñt p̄lati ⁊ do-
ctores scire multa esse p̄tra fidē explicitā/q̄
lia p̄plis nescit nisi implicite. Un̄ regula
riter nec papa nec generale cōciliū debet fa-
cere determinationes fidei nisi p̄currat hec
cause. Q̄ si dicit̄ platos ⁊ doctores posse fa-
cere de aliquib⁹ assertionib⁹ declararōes q̄
sunt p̄tra fidē nō tñ p̄nt determinare. Hoc
nibil est q̄ papa vel generale cōciliū decri-
minādo de fide seclusa remelatōe spēali ⁊ nō
faciunt alind nisi declarare talia esse d̄ fide
nisi cum penā adiectione. Deniq̄ non
potest allegare p̄tra platos vel doctores si

prius dānent assertōes doctrinalis et iudiciale
litas q̄s euocēt et dānēt assertores. Et plū⁷
multiplex de nūmismate falso / et de morbo
canceris ac silib. Hoc insup practicatum
est in hoc sacro concilio de erroribꝫ rwickles
et de isto quilibet tyrānus t̄c. Et in alijs co-
cilij et de heresibꝫ et apocriphis dogmatibꝫ
bus sine actione dānatis. Est enī prius dā-
nare hereses q̄s dānari possint errantes / p/
pterea puerissim⁹ ac pñciosissim⁹ est non
quidē ordo iuris sed illius confusio nolle
qñlibet tractare prius de interesse fidei q̄s
discussum vel decussum fuerit de interesse p/
sonali. Et hic locuz h̄z dictū cristi **Dath.**
xv. Irritū fecistis mandatū dei / ppter tradi-
tiones vestras. Numquid nō est iudicium suf-
ficienter fundatū vbi error nūcial⁹ est reus,
promotor accusans / iudex damnans. Ad
uertant plati ea que sequerent in cōuenien-
tia passim ac libere aliqui pdicarent quic-
quid vellent. Neq; possent corrigi nisi refe-
rendo causas ad sedem aplícam / vbi plerū
q; pauci sunt theologi / nisi forte tales qui
pñt esse rei et pars audenter nō arroganter
affirmo qđ in dānationē nouē assertionū /
plures fuerūt magistri in theologia ac lice-
ciati / absq; bacc. formatis et alijs / q; sunt in
hoc sacro concilio / et trib⁹ mensibꝫ durauit eo
rum deliberatio que siebat publice et libere
protestādo q; solū ad extirpatōes errorꝫ sic
sua pñfessio requirit intēdebāt. Propterea
non euocata est facultas decretorꝫ tota sic
theologi oēs vocati sunt / q; de solo fidei in-
teresse querebas. Addo q; nullus vñq; in-
uentus est me sciente q; auderet dicere q; al-
lertiones iste et si les ēent vere q; quis aliqui
diuerticula fingenter ne rñderent ad rem
istā. Rursus executio facta est nō pñnū aut
pduos / sed p se decim magistros ad hoc iu-
dicialiter deputatos.

Est declarāda quarta pars et ul-
tima dicens q; he assertiones no-
nuem sunt p hoc sacrū conciliū vel p sedem
aplícam de necessitate salutis reprobāde /
et hoc vere vel interpretatiue. Reddis hec ps
pñplicia tam ex prioribꝫ reprobationibꝫ q;
ex pñbationibꝫ partis pcedentis. videlicet ex
iure diuino / ex iure naturali et hñano. Nō
enī minus imo amplius conciliū gene-
rale obligat vigilanter intendere ad extir-
pationē errorꝫ et emendationē errantium /
qua prelati inferiores vel etiam ipi secula-
res principes qui qualiter obligant notuz

est ex prioribꝫ et scientibꝫ legem loquo? De
inde patet eadem pars ex verbis hui⁹ sacri
concilij positis in condēnationē hui⁹ asser-
tionis. Quilibet tyrānus t̄c, vbi sic dicit/
Precipua solicitudine volens sacrosancta
synodus ad extirpationem errorū in diuer-
sis mundi partibꝫ inualescentiū procedere
sicut tenetur / et ad hoc collecta est. Hup ac
cepit t̄c. Denig sumitur probatio partis
huinsex notori etate multiplicitis scandali
qđ verisimiliter tolli nō potest nisi p deter-
minationē hui⁹ sacri concilij. Scandaluz
vnū est inter platos etiaz eiusdem regni
pluribꝫ diffinientibꝫ vñā alijs murmurantibꝫ
et virtualiter reprobantibꝫ dicendo qđ
de opinione fidem facere volunt q; senten-
tie parisiū late p regem et vñiuersitatē ap/
probate / ac per regnum acceptie / sunt iniq;
pridie dicebatur in publico. Reuera bene
dixit apostolus de heresi / q; ipsa sicut can-
cer serpit / quoniam ex vna iam centum ex/
orte sunt / ita q; sanguis sanguinez tangit
Scandalum aliud est inter doctores et sco-
lasticos aliquos sicut pater eorum quāvis
non expresse reprobent sentētias istas / sed
profecto seducunt se se dissimilant / nec iura-
menta custodiunt. Scandalum aliud est
et fuit multiplex et horrendum inter secula-
res. Sed re per quos / quia non per fidei
defensores / neq; per heresum reprobato /
res / viderint ipsi qui fecerunt et faciūt ope/
re vel consilio vnde scandalum tale venit /
quia profecto non datum fuit sed acceptū
Est enim pax multa diligentibus legē do-
mini / et non est illis scandalum. Ego fidēi
ter pro me respondeo q; nec tam potēs suz
q; possim operari destructionem talēm to-
tius cōmunitatis aut regni. Nec tam per/
uersus et neq; vt hoc vellem deo propicio /
et ad veritatem perscrutandam esset rigi/
lantiū attendenduz quod importent vo/
ces tales / vt occurreretur destructionis pi-
culo si tale sit et vnde sit hec percussio / est
inquiunt in destructionem cōmunitatis
totaliter t̄c. Dicere habet omnis bonus ci-
vis. Ecce si propter me tempestas hec ora
est / mittite me in mare t̄c. Sed reproto.
Cum hec ita se habeant de tantis scan-
dalibꝫ dum sacrum hoc generale conciliuz
potest occurrere / et opem ferre si disilllet / si
percrastinet / si in psonaz acceptōez velit ha-
bere fidē ihu xp̄i. Nōne iudicabif in se et in
suis mēbris reprehensibile / Nōne dcreatu-

apud deumz homines argueſt cur ita quia
vntco ſnie diffinitive verbo/ tantis malis
occurrere potest/ deuios ad ſe reducere et
rantes reuocare/qd quanti meriti ſit iaco
bus oſtendit. Dicunt itaqz omnes diffini
te pibimus recte qd non phibit. Faciūt
pro hac parte dicta scripture et sanctorum.
extra de hereticis ca.ij. Qui alios cum po
tentia zc. xxiij. q. iij. c. ita plane. lxxij. diſ. c.
error cui non ruliſtis approbaſt. extra de ho
micio. c. ſicut dignuſt. Qui potuit homi
nem liberare zc. Math. xvij. de tollendis
scandalis et membris nocentibz in corpore
mystico/ ac de illa lege dic ecclesie q ſi eccl
eſiam non audierit ſit tibi ſicut ethničus et
publicanus/ debet etiaſ ibi loqui ſic ut au
diatur et prime Petri. iij. parati ſemp ad ſa
tificatione omni poſcenti zc. Obſecro/ pe
to et obtestor per matrem omnium beneviuen
tium caritatem/ per illam ſine qua deo ne
mo placere potest neqz ſaluari fidem. f. ca
tholicā/ per beatas deniqz felicitatis ſpem.
Aolite fieri ſicut moneta pluſ. Impruden
tes/ ſed intelligentes que ſit voluntas dei.

2 Conſtar autem quātū est ad pñs dicere ta
lis intelligentia in quatuor considerationibz
in quibz mox finis erit. Protestor nihiloz
minus ſolēmiter et ſuppoſite quod mihi n̄
pindicer modētia mea/ quaz hactenus te
nui coram dñis cōmīſarijs et hic nolendo
quicqz dicere vel respondere circa materiā
harum. it. assertionū preter id qd ad repro
bationē earū theologicā ſpectat/ et ad app
ortionem theologicā materiā p̄cādo q alte
ra pars ſimiliſ ſehabear/ aut ſi ſtigerit qd
fiat deſcensus ad pſonalia qualicunqz tan
gentia vel xpianiflum regem francie/ cui
legatione fungor/ vel ſacrā theologie facul
tatem/ aut illā cul' pars eſt vniuerſitatē pa
riſien. aut pſonā meā/ in fama/ doctrina vel
aliter/ det et pateat mihi legitime defensio
nis et rñlionis locus. Sic ſpero firmiter in
dño q potētissima veritas vincet/ et fides ī
qua eſt mudi victoria. Habet veritas ſimi
liter et iuſticia dicente aug. quādā lucē ſuā/
que velut orbiculariſ ſe diſiundit/ et termi
nat in vmbra/ a qua luce dum quis refu
git excecaſt/ et magis ac magis in tenebroſa
dimergit. Intelligamqz iigf que ſit volū
tas dei ſub conſiderationibz paucißimis.

Intelligere conuenit q hereticus eſt (ſi
cūt dicit aug. in de uilitate credendi et ba
etur. xxiij. q. iij.) Qui alicui ſemperalis

cōmodi et maxime glorie p̄cipiat q ſu
gratia/ falsas ac nouas opiones vel gignit
vel ſequit. Ecce qd dicit. Et nedū aſſentis
ens/ quoniam dubius in fide infidelis eſt
dum videlicet dubitat in eis que explicita
et certa fide tenet credere/ p̄fiteri/ vel docere
ratione ſuī ſtatus ſcie vel gradus / p̄pere
diſi me nō dubitare. Intelligere conuenit
qd hereticus ſola nō facit de pſe hereticū/
niſi dum ſiungit deprauatio p̄tinacipis
voluntatis. iuxta illud aug. Errare potero
hereticus nō ero/ et hic locū habet protesta
tio ac ſubmissio ſditionalis/ que p̄tinaciā
excludit. Hoc verū eſt in dubijs/ ſed in cer
tis illa inquinat potius quā ſaluat/ et ē diſ
plex iniquitas zc. patet in hereticis dicen
tibus ſe fidē catholicā ſemp velle p̄fiteri. In
telligere conuenit q ille cencendus eſt p̄tinac
qui nō dimittit errorē ſuū/ nec querit cau
ta ſollicitudine veritatē/ vel queſite et doce
nō obedit/ cui p̄tinacie multa ſunt signa ſi
cuit enuemerat okam prima p̄te dyalogorū
libro quarto ponit decē et nouē signa. Ego
redigo ad duodecim/ inter que illud eſt p̄ci
puū et pellimū/ dū error defendit factis et
biſ/ minis et terroribz/ cauſelis et ambagibz
Aliud ſignū eſt in eis qui ſentient erranti
bus ſicut dicit ad Ro. i. quāto ampli ſ qui
errores vel errantes defendere ſaragūt ma
lis modis. Intelligere poſtremo conuenit
q nō licet homines ea neſcire que ſpectat
ad officiū. p̄prium/ ſicut optet iudices cognos
ſcere ea de quibz iudicare hñt/ ut de homici
dij ſurtis et ſilibz. Si ſoptet platos et do
ctores ſcire ne dū implictē/ ſed etiā explici
te veritatē nře legis/ tam i ſpeculabilibz q
in agi- bilibz/ q necessarie ſunt et uiles ad
docendū et arguendū/ ad corripiendū/ ad
erudiendū in iuſticia/ ſicut dicit apluſ ut
pfectus ſit homo dei/ ad opus bonū instru
c̄tus. Aibil autem magis ſcire conuenit i pplo
xpiano et in om̄i republika/ q ſe rermunda
ſunt pacta ſeu iuramenta ad deū et p̄imū/ et
quō nō inferēda ſit iniuria xp̄io/ p̄ſeritum i
reſibi cariſſima/ q eſt vita corporalis et ſpūa
lis ſe/ aie neqz occidaſ a nō vero iudice ſuo
neqz impediāt per ſubitam mortem eterna
ſalus ſua. Quod deniqz nō viſurpet/ quiqz
nō eſt p̄cessa ſibi potestatē/ neqz veliteē iu
der testis et pars/ et ſibi ius dicere qd nefas
eſt. Et ita de ſimilibz p̄ceptis moralibz zc.

Hoc attendentes nolite fieri impruden
tes ſed intelligentes que ſit voluntas dei/

Assertiones magistri Jo. parui

et sicut corde creditis ad iusticiā/sic potēs
et constās vestrā sit oris confessio ad salu-
tem/quatinus qui probati sunt manifesti
fiant. Et pax dei que exuperat oēm sensu
custodiat corda vīra/z intelligentias vīras
in christo iesu dño nrō/qui est deus bene-
dictus in secula amen.

a Assertiones conten-

te in propositione defuncti magistri Jobā-
nis parui et forma condēnationis earum/
dē que facta fuit p ep̄m parisensem.

Tunc est vnicuique subdito abs-
q̄s quocūq̄ p̄cepto vel mādato
qm̄ leges naturalē/morale/et di-
uinaz/occidere vel occidi facere
quēlibet tyranū/qui p̄ cupiditatē/fraudez
sortilegiū/vel malū ingeniū/machinae/et cō-
tra salutē corporalē regis sui/z supioꝝ oīm
pro auferēdo sibi suā nobilissimā/z altissi-
mā dominationē. Nedū licitū sed honora-
bile z meritoriuꝝ/maxime q̄n est potētē tā-
te/q̄ iusticia nō pōt bono mō fieri p̄ supre-
mū. Erronea infide et in morib⁹ multipli-
citer scādalosa. Leges naturalis mora-
lis z diuina autorizant vñūquēq̄ subditū
de occidēdo vel occidifaciēdo dictuꝝ tyran-
nū. Erronea in fide z morib⁹ ac legib⁹ na-
turali morali et diuine iniuriosa. Lici-
tū est vnicuique subdito/honorabile z meri-
toriuꝝ/occidere vel occidifacere supra noīa-
tuꝝ tyrannū/proditoris/z infidelē suōregi. et
supmo dño/p exploratiōes et insidias. Et
xp̄ria mors q̄ dñt mori tyranī/occidere sc̄z
eos villane.i.sine diffidatione/p optimas
cautelas/exploratiōes et insidias/et est lici-
tū dissimulare/et silere voluntate suā de sic
faciēdo. Falsa erronea et scādalosa. Jus
est/ratio z equitas/q̄ oīs tyranus occidat
villane/p exploratiōes et insidias/z est pro
pria mors q̄ debēt mori tyranī z infideles.
occidere sc̄z eos villane/p bonas cautelas
exploratiōes et insidias. Erronea crudelis
et impia. Ille q̄ occidit vel occidi facit
tyrannū supra noīatū modis p̄dictis/nō de-
bet de alīq̄ rep̄bendi/et rex nō debet solū es-
se p̄tētus/sed debet b̄re factū acceptabile z
autorisare quantū opus vel necessitas es-
set. Erronea in fide et morib⁹ ac regie dñna-
tioni iniuriosa. Rex debet premiare vel
remunerare illū q̄ occidit/mō qui dicit⁹ est
vel occidi facit tyrannū supra noīatū.in
tribus reb⁹ sc̄z in ogib⁹/honoribus/et diu-

tūs/ Exemplō remunerationū factarum,
sancto michaeli archangelo/pro expulsiōe
luciferi a regno paradisi/et nobili hoī phi-
nees p̄ occisione duc̄s zambri. Erronea in
fide morib⁹ scādalosa ac regie domina-
tioni iniuriosa. Rex debet plus amare
q̄s prius/illum qui occidit vel occidi facit
tyrannū supra noīatū/modis supra dictis
et debet facere p̄dicari suā fidē z bonā fide
litatē suā per regnum suum/et extra facere
publicari p̄ līras in modū eplē z aliter. Er-
ronea in fide z morib⁹ scādalosa ac regie
dñnationi iniuriosa/zc. Litera occidit
spūs aut̄ viuiscat/hoc est dicere q̄ semper
sensum līalem seruare in sacra scriptura est
occidere aīam suā. Expositio distorta z er-
ronea. In casu societatis/iuramentis/p
missiōis seu confederatiōis factaꝝ ab uno
milite ad alterū/quocūq̄ mō illud fiat aut
fieri possit. Si contingat qđ illud vertatur
in preiudicū vniuersi p̄mittentiū/ad confe-
derationē spōse sue/aut suoꝝ liberoꝝ/ipe
de nullo tenet eas obseruare/hoc p̄baē ex
ordine caritatis quo quilibet tenet sc̄p̄suz
plus diligere/vporē/et liberos. Falsa erro-
nea sedicosa et ad periuria viam prebens

Pro declaratiōe prime assertiōis/place
at attēdere qđ cum bonū et similiter verū
sint ex oībus circūstantijs vt dicit Ambro-
sius, si deficit vna circūstantia/propositio
vniuersalis reddit falsa. Requirunt autē
multe circūstantie si p̄dicta propositio de-
beat redi vera/Prima circūstantia requi-
ritur ad verificationē eius q̄ ille de quo lo-
quit̄ sit notorie tyranus talis sicut descri-
bit/et hoc notorieta iuris vel facti/Alio
quin quilibet fingere posset de quolibz qđ
esset tyranus. Ubi noteſ quid sit notorie
iuris/qz si reus p̄fitet in iudicio/vel p̄fer-
sentētia cōtra eū/ Et quid est notoriū facti
quod sc̄z nulla pōt excusatiōe negari,qz sic
sem̄ euénit et talibus argumētis. Unde
nō est procedendū ad certā mortē exincer-
tis z leuib⁹ cōiecturis/vel suspicatiōib⁹ nō
probatis. Itē requiriſ q̄ sit notoriū talem
de quo loquit̄/nō posse cōprimi p̄ supiorez
suū/et hoc notorieta iuris vel facti/ut pri-
us/alioḡn quilibet possit fingere vt prius
et ita periret omnis pollicia et dñnatiōis au-
toritas/et in regno/z in ciuitate, et genera-
liter in omni societate. Itē requiriſ qđ nō
sit p̄babile talē de quo loquit̄ posse occidi
per aliū eque bene. Alioquin mille z mille

B

deberet concurrere ad occisionem unius tyranni sine lege et ordine ex quo ponit assertio cum suis corollaris quod a quolibet debet talis tyrannus occidi. Item requiritur quod non sit probabile quod expediat tolerare eam tirannum. Ne deterior exitus proueniat alioquin periret consilium christi de non eradicandis zizaniis. Itē requiritur quod non sit probabile talē tirannū esse faciliter corrigitiblē vel quod possit aliter cōprimi, cū faciliitate maiori alioquin non daretur loc⁹ correctioni et timori domini. Itē requiritur quod non fiat occisio talis tiranni insidiose et subito cum certo detrimento anime sue ubi potest aliter fieri prout requiritur utilitas reipublice et anime salus quoniam in hoc fundatur decretalis pro humani de assessmentis. Itē requiritur quod ad occisionem talis tiranni non assumant media de se mala ut sunt fictae confederatioes simo execrationes et falsa iuramenta et mendacia quoniam non sunt facienda mala ut eueniant bona fīm apostolū. Et quia simulata equitas non est equitas sed duplet iniquitas quia iniquitas et simulatio. Pro hac est ilud quod iustum est in iste exequaris. Item. Item requiritur conformiter ad precedencia circumstantia quod bono animo fiat hec occisio. Non ex vindicta vel rancore vel ambitione sed intuitu legis diuinæ et civilis ac pro rei communis utilitate cum omnibus circumstantiis alijs moralibus quādō r̄bi oportet. Ratio est sicut ad p̄cedentē unde non debet occidi p̄ sacerdotem in loco sacro tē. Sed quare non opposite sunt conditiones p̄missæ ad assertionē illaz. Respondetur quod subsumptio in minori habuit instantias p̄ qualibet circumstantia requisita in morte domini aurelianensis. ymo eriā si p̄dicte conditiones oēs concurreret quod scilicet aliquis notorie esset tiranus et incorrigibilis p̄ superiorē et intollerabilis p̄ subditos. Hibilomin⁹ sc̄t̄is thomas in suo regimine principiū ad regem cipri. et magister Nicolaus orsineni translacione sua circa principiū quinti politico rū. et aliorū plures dicunt et deducunt ex intentione. quod talis tirannus magis est iudicio dei referuandus. quam p̄ priuatam autoritatem vel seditionem occidēdus. videantur eorum responsiones. Constat autem quod in hac parte magis credēdum est catholicis doctoribus, q̄ philosophis infidelibus si

de

forsitan aliter sentiunt in factis vel in scriptis quēadmodum indicabunt esse opus fortitudinis semetipm occidere et multa similia que lex christiana condēnat. Attē datur quod ultra predictos errores sunt alii plures istorū occasione seminati plus q̄ seq̄ ginta quoz reprobatō nō est iudicialiter facta sed doctrinaliter annotata tē.

Bequitur casus ε

brevis sententie late parisi⁹ contra positionē magistri Johānis parui quā intitulauit iustificationē duc⁹ Burgundie tē.

DResuppositis circumstantiis mortis improuise ludouici ducis aurelanē. fratr⁹ vni cōfederatōibus cum eo p̄ iohannē ducē Burgundie intratis et alijs q̄ sunt notoria in facto proponere publice et assertere ac defensdere. q̄ hec mors fuit iuste facta et p̄ bono regis et regni francie et q̄ ea⁹ rex debebat habere gratā et laudatā ac remuneratiō dignam est scādalose et perniciōsissime errare in fide et morib⁹ et specialiter p̄ tra bec duo p̄cepit. Non occides sc̄abs et aurori tate iudicaria. Et illud nō giurabis. Ubi omne iuramentū. Iubet obseruari qđ nō vergit in detrimentū aie et cōtra illud ero. xxi. Si quis p̄ industriā occiderit primū suū et p̄ insidias ab altari meo euelles cum ut morias et p̄ tra illud. xxij. q. v. ca. Nō occides. Qđ sumis ab Augustino libro deci uitate dei. vbi dicit. His igit exceptis q̄s velle iusta generaliter vel sp̄ūllanc⁹ Justicie de⁹ specialiter iubet occidi quisquis homin⁹ vel sc̄ipm vel quēlibet occiderit homicidij criminē innectit. Et. xxij. q. viii. ca. Quicqz. quod sumis ab eodē augu. eo de libro. vbi dicit qui sine publica aliquid ad ministratiō malificum furens sacrilegum adulterū et p̄iū vel quēlibet criminōsu interfecerit aut trucidauerit vel mēbz de bilitauerit velut homicida iudicabit et rāto acrī quāto nō sibi a deo p̄cessaz p̄tām abusiuēsurpare nō timuit. Et deniqz cōtra rationē codēdi decretale illā p̄ hūani de homicidio libro. vi. editā i. Cōcilio lugdūnēsi. vbi p̄ tra interfectores p̄ assassinos ponit penā excoicatiōis et depōsitionis. adiungit honore ordine et bñficio ipso facto. Et q̄ q̄cunqz talis fuerit. a toto sp̄iano populo p̄petuo diffidat ē. sic q̄ postq̄ p̄ba

Magistri Jo. parui

bilibus constiterit argumentis aliquod scelus tam execrabile commisisse, nullatenus alia excommunicationis vel depositiois vel diffisionis aduersus eum sua reqrunt. Se quis conclusio quaz episcopi parisieni, misit non nullis doctoribus et magistris in theologia alme universitatis parisieni, cum suis reprobationibus in die veneris, septima decembris anni 1413, ad reddendū deliberatioē suā die mercurij, xiiij, sequentib⁹ in forma q̄ seqq̄ r̄c. Ex parte dñi ep̄i parisieni, et inquisitoris, et cōcilij fidei solennissime congregati, magistri referendi mittit vobis scedula. Utinēs assertōes aliq̄s cū suis reprobationib⁹, quare requiri mus vos sub penis iuris, ut detis delibera rationē v̄ram publice i scriptis vel verbo tenuis. Si huiusmodi assertōes ex quib⁹ ortū est notorie scandalū, sicut notez cōcilij fidei, sint erronee et taliter condēnande, ut cōsequēter pcedere valeam⁹, sicut ordo iuris postulat, eth̄ infra diē mercurij, xiiij, huius mēsis decembris r̄c. Quilibet tyrān⁹ potest et debet licite et pmeritorium occidi, a q̄cung⁹ suo vasallo aut subdito, et p quēcung⁹ modū maxime p insidias et p flaterias. Nō obstante q̄cung⁹ iuramento aut cōfederatiōe facta, apud eū, nō expectādo sniam aut mādatū iudicis cuiuscunq̄s.

Sequitur reprobatio hui⁹ conclusiois in forma. Decassertio sic generaliter posita, et s̄m acceptanceē huius vobuli tyrānus, est error in nr̄a fide, et doctrina bonorū mox̄z est ptra pceptū dei. Non occides, glo, pria auēte. Et ptra h̄ q̄d dicit dñs nr̄. Om̄s q̄ gladiū accepit, glo, pria auēte, gladio pibuit. Itē hec assertio vergit in subversionē totū reipublice, et vniuersitatis regis aut pncipis. Itē dat viā et licēti am ad plura alia mala, et ad fraudes et vilotiōes fidei et iuramenti, et ad peditiōes, et generaliter ad oēm inobedientiā subiecti ad dñm suū, et ad oēm infidelitatē et diffiden tiā vni⁹ ad alterz, et cōsequēter ad eternam damnationē. Itē ille qui affirmat obstinate talē errorē et alios q̄ inde sequuntur hereticus, et tanq̄ hereticus debet puniri etiam post suā mortē. Notez i decreto, xiiij, q. v. r̄c.

Sequitur tenor scedula expte ep̄i parisieni, et inquisitoris, p̄fatis doctoribus et magistris, anno predicto die mercurij, septiā februario transmisso. Magistri reuerendi, mittit vobis scedula utinens assertiones aliq̄s, extractas p̄ deputatos

ad hoc ordinatos p̄ nos ex deliberatiōe cōcilij fidei, et quaternis plurib⁹ p̄positiōib⁹ magistri Johānis pui, quā ip̄e vocat iustificationē dñi burgundie, req̄rētes vos i fauore fidei, ut die lune prima de mane compareatis in camera nr̄a ep̄ali, ad dandum nob̄ salubre p̄siliū supra p̄dictis assertionib⁹ an sint erronee et rationabiliter condēnade, ut cōsequēter pcedere valeam⁹, sic ordo iuris postulat r̄c. Precedunt aliq̄ defensores doctrine hereticalis nouē assertio nū condēnationē eaꝝ, quā directe nō p̄nit, per indirectū impeditre. Urbaret inquit pacē sc̄āz et diuisiōes induceret illa damnatio. Sed respōdet in oppositū, primo, q̄z doctrina hec radix est diuisiōnū, q̄ remanēte nō succisa magis ac magis diuisiōnes pullulabūt. Secūdo q̄z doctrina hec pestifera tollit et enervat oēm pacis stabilitatem, dū homicidia insidias et piuria fouet, sicut pater intuēti p̄sertim in nona, vbi dicitur qđ nullus iurās tenet seruare iuramentū in suū p̄iudiciū, p̄xoris v̄l liberorū. Tertio q̄z materia hāciā in cōtradicōe posita solemiter i hoc sacro cōcilio nō cōdēnare, est ea patēter approbare. Juxta illū canonis Errōr, cui nō resistit approbat. Attēto q̄ hec materia moralis sub probabilitate relinq̄ nō p̄t, q̄z sub probabilitate nō sunt hoēs occidēdi, neq̄ insidiādū ē neq̄ p̄iurādū. Quarto q̄z sic cōsueverūt heretici, postq̄z effuderūt venenū suorū errorū dicere. Ecce si valeamus ne turbem pacē, sicut patuit i arrio et fautoribus ei⁹, sic in proposito, qz defensores aliq̄ hui⁹ doctrine mortifere p̄sequuntur assidue verbis et factis impugnatores eius, et i judicialiter i facto p̄tense appellatiōis quā psequunt̄ corā dñō. Cardialis de v̄sinis, quā extra iudicialiter miris mos dis. Et attēdat q̄ non p̄t dici iniuria maior vni xpiano, p̄sertim plato vel principi vel p̄fessori, seu cōsiliario pncipū, q̄z p̄ suscitabit diuisiōes et guerrassī fidei materia discutiat atq̄z terminet. Illi porro dicendi sunt sediciosi vel scodalosi, q̄ doctrinas scādalosas seminat, nō q̄ iā pestifere seminas et nimis prochdolorū adultas eradicare cōtendunt, sciētes q̄ a speculatorē silēte, pereuntū sanguis exquirit. Deniq̄z fidei veritas vbi dicezsi in generali cōcilio subtenida cēset. Nōne grego, aut utili⁹ nasci scādalu p̄mittit, q̄z veritas deserat. Qualistan⁹ dē crudeliorū impieras q̄ errātib⁹ i via mo-

Que veritates sunt credēde

rum: nolle petitū tramitē ostēdere veritatis.
Alio modo querunt cuestionē aliqui dicen-
tes q̄ ille assertōes p̄nt exponi rationabili-
ter addēdo glosas aliq̄s sicut exponunt p̄
positiōes morales de sacra scriptura vt il-
la maleficos nō patieris vivere q̄ genera-
liter intellecta esset falsa. Addūt p̄ regla qd̄
nulla p̄positio dānanda est q̄ p̄t trahi ad
bonū sensum. Sed illa respoſio cū sua ad
ditione p̄nicioſiſſima eſt vt tra oēm ecclē
ſiaſticū ritū q̄ ſic fundabāt ſe heretici pro
ut vidimus in rwicklef et buſſ qui dum v̄
gebātur confugiebat ad glosas. Unde pro
positiōes vniuersales de ſacra pagina p̄nt
et debēt aliter exponi q̄ p̄positiōes mḡri-
Johannis parui primo q̄ ſcriptura ſacra
exponit ſuas regulas p̄ ſemetipas fm di-
uersos paſſus scripture et iuxta ſacros do-
ctores. Ad ſic aut̄ inueni qd̄ magiſter Jo-
hannes parui ſe expoſuerit ſimo poti⁹ op̄
p̄ſitū p̄ſiderādo cauſas dicēdi. Secunda
q̄ ſcripture ſacre debēt talis reuerentia q̄
non licet ea eſſe falſam in aliquo ſenſu l̄rali
Non ſic eſt de propositione predicti parui
vel alterius doctoris tc. Finit

Esequitur declaratio veritatū que credende ſunt de neceſſi-
te ſalutis edita per eundem dominum can-
cellarium parisiensem.

Dclaratio cōpendiosa q̄ ve-
ritates ſint de neceſſitate ſalu-
tis credende que de ſola pro-
babilitate tenēde que de pie-
tate fidei reputande et q̄ ſint
impertinētes iudicāde. Et h̄
ſub diſtinctione vel gradu ſeptupli, qui
ad quaternariū reducīt. Pro ſolutōe dubi-
tatiōis q̄ nup̄ mouebat ſermone de na-
uitate br̄e virginis marie p̄ſideratiōe ſecūda

Primus gradus
Primus gradus veritatū credendarū
eſt canon totū ſcripture ſacre et ſinguloꝝ q̄
in ea l̄raliter aſſerta ſunt. Sic videlicet q̄ nō
ſtat cū fide ut aliq̄s diſſentiat priuacit, ali-
cui p̄tēto in eadē ſcriptura ad intellectū ſpi-
rituſſicū q̄ eſt veret p̄ ſenſu l̄rali. Si
allegatio q̄r̄i ſufficit illud. Dath. v. Amē
q̄ppedico vob. Donec trāſeat celū et terra
iota vñū aut aper nō p̄teribit a lege donec
oia ſiāt. Sequit̄ Amē dico vob. Celū et ter-
ra trāſibūt. vba aut̄ mea nō trāſibūt. Con-

ſtat aut̄ q̄ canō biblie. lex eſt dei p̄ reuelati-
onē habita. cui⁹ aſſertiōes l̄rales innitun-
tur huic vñico l̄rali p̄ncipio. Om̄e reuelata
ū a deo eſt ver. et q̄ ſcriptura ſacra diuinit̄
eſt a deo reuelata. ſic q̄ in oī ſua pre. eſt ver
bū dei qd̄ trāſire nō p̄t. facit ad hoc diſti.
ix. decreti capitulis. Ego ſolis. Si ad ſa-
ras. Et quis neſciat.

Secundus gradus

Secundus gradus veritatū ab ecclia de
terminataꝝ eſt. q̄ ab indubitate relatione
ap̄loꝝ p̄ ſucessiōne p̄tinuam deuenerunt
Et aut̄ hec ecclie autoritas tāta. vt dicret
Augu. Euāgelio nō crederē. niſi me auto-
ritas ecclie cōpelleret. Quāq̄ viciſſim dici
poſſit. ecclie nō crederē. ſi non autoritas ſa-
cra ſcripture impelleret. Et ita diuersis reſpe-
ctibꝫ. autoritas vtracq; muſuo ſe cōfirmat.

Attēdendū m̄ eſt. q̄ nō oīa q̄ tradit vel
tolerat ecclia publice legēda. ſunt de neceſſi-
tate ſalutis credēda. ſic patebit ex q̄nto et ſe-
xto gradibꝫ veritatū. ſed dūta rat illa q̄ ſub
diſſinſiōe iudiciali tradit eſſe credēda. v̄l
oppoſita reprobađa p̄currit vniuersali to-
tius ecclie p̄ ſenſu implicite vel explicite ve-
re vel interpretatiue.

Tertius gradus

Tertius gradus eſt veritatū ſpecialiter
aliq̄bꝫ reuelataꝝ. q̄ ab illis q̄bꝫ reuelatio ſa-
cta eſt. abſq; vlla dubitatiōe credēde ſunt.
Alioquin nō eſſet reuelatio. de cui⁹ ratioē
eſt vt ſit certa. Ceteri vero q̄bꝫ nō eſt huius
modi reuelatio facta nō obligant credere.
niſi q̄ miraculū vel ſcripturā ſacra. et preci-
pue p̄ ecclesiā def certitudo. Sic enī iohes
baptiſta miſſionē ſuā oñdit p̄ ſcripturā p̄
p̄beticā. Et ap̄l's p̄terea p̄tulit euāgelium ſu-
um qd̄ habuerat p̄ reuelationē cū petro et
alijs de ecclia. nō q̄ dubitaret de illo euā-
gelio. peccasser enī. Nec diſiſet etiā ſi an-
gel⁹ de celo aliō vob euāgelium auerit anathe-
ma ſit. Si ido p̄tulit euāgelium ſuū. vt ap-
probaret p̄ ecclesiā ad credulitatē alioꝝ. et
nō ad ſuā. q̄ dicit q̄ nihil ſibi p̄ulerit pe-
trus et ceteri. Iñ dexteris dederūt cū cognoci-
uiffent grām dei q̄ data erat ſibi. Dei
muž triple hīmōi grad⁹. v̄itatū reduciſt ad
vñū ſez ad v̄tates q̄ credi debēt immeſiate
et explicite a deo reuelate eſſe.

Quartus gradus